

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

arrest nr. 18.830 van 18 november 2008
in de zaak X / Ilde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Srilankaanse nationaliteit te zijn, op 19 november 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 19 november 2008 houdende de impliciete weigering van de aanvraag om machtiging van verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 2008 om 15 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die loco advocaat J. THIELEMAN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. COENEN die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid:

De vraag rijst of de bestreden beslissing vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring en ten gevolge hiervan voor een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Een beroep

tot nietigverklaring dient krachtens de artikel 39/1, § 1, tweede lid juncto artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet, een individuele beslissing genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot voorwerp te hebben. *“Voor het begrip «beslissing» of «bestuurshandeling» kan worden teruggegrepen naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft: teruggrijpend naar de onderwijl klassiek geworden definitie van VRANCKX wordt bedoeld een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of rechtstoestand dan wel zodanige wijziging te beletten (vaste rechtspraak: zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid in Administratieve rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, 14)” (Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr.2479/001, 93).*

Ook impliciete weigeringsbeslissingen kunnen vatbaar zijn voor een beroep tot nietigverklaring voor zover hun bestaan en inhoud bewezen is en zij rechtsgevolgen sorteren die onmiddellijk en rechtstreeks nadeel berokkent aan de verzoekende partij.

In casu stelt de verzoekende partij dat zij op 14 november 2008 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort geciteerd de Vreemdelingenwet) heeft ingediend. Dit wordt niet betwist door de verwerende partij.

De verzoekende partij betoogt dat haar repatriëring werd voorzien op 19 november 2008 om 12 uur waaruit zij afleidt dat er sprake is van een impliciete weigering van haar aanvraag om machtiging tot verblijf.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij niet werd gerepatriëerd. De terugdrijving werd geannuleerd aangezien de verzoekende partij op 19 november 2008 een tweede asielaanvraag heeft ingediend. Dit wordt niet betwist door de verzoekende partij. Ter zitting stelt de verwerende partij dat zij geen impliciete weigering van de aanvraag om machtiging tot verblijf van de verzoekende partij heeft genomen en dat zij deze aanvraag nog zal behandelen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wenst erop te wijzen dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid van de beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving - asielzoeker niet opschort.

Het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft immers geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert bijgevolg in principe niet dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen (RvS 12 januari 2007, nr. 166.626).

Bovendien dient te worden benadrukt dat de verzoekende partij niet aantoont dat er in casu een bepaling van materieel recht zou zijn geschonden, waaruit zou kunnen worden afgeleid dat het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid zou opschorten van een beslissing tot terugdrijving.

Gezien niet wordt aangetoond dat een aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet schorsende werking zou hebben, alsook dat de verzoekende partij niet werd gerepatriëerd en dat de verwerende partij betoogt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet nog zal worden behandeld, is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van oordeel dat de verzoekende partij niet heeft aangetoond dat er daadwerkelijk sprake is van een impliciete weigeringsbeslissing.

De huidige vordering is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS.

J. CAMU.